

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1905.

Treść: (№ 192—194.) 192. Obwieszczenie, dotyczące koncesyi na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąskotorowych na obszarze miasta Uście i jego najbliższej okolicy. — 193. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na sieć małych kolei normalno-torowych w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności. — 194. Obwieszczenie, dotyczące zgaśnięcia koncesyi na linie małych kolei a) przez ul. Tivoli-gasse i targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstrasse (przedtem Hohlweggasse) w Bernie.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905,

dotyczące koncesyi na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąsko-torowych na obszarze miasta Uście i jego najbliższej okolicy.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie miasta Uścia na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu dwóch przedłużeń elektrycznych wąsko-torowych kolejek w Uściu, a mianowicie:

- a) od mostu Kleischbach aż do miejscowości Poków i
- b) od głównego urzędu pocztowego aż do dworca uprzyw. austriacko-węgierskiej spółki kolei państwowej w Uściu

a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi.

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionych na wstępie linii kolejowych — o ileby ich na podstawie tymczasowych zezwoleń już nie wybudowano i w ruch puszczono — najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać je przez cały okres koncesyjny kończący się z dniem 6. kwietnia 1909 w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu ma koncesyonaryuszka złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce w celu wybudowania kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

Wymienione na wstępie przedłużenia uważać zresztą należy za istotne części składowe małych linii kolejowych na obszarze miasta Uścia i jego najbliższej okolicy, będących przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73, i do przedłużeń tych stosują się odpowiednio postanowienia §§ow 4 do 17 powyższego obwieszczenia.

Wrba wñ.

193.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905

o nadaniu koncesyi na sieć małych kolei normalno-torowych w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce berneńskich elektrycznych kolei drogowych, która weszła we wszystkie prawa i obowiązki gminy miasta Berna z udzielonej jej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu a to zapomocą siły elektrycznej, sieci kolei małych normalno-torowych w Bernie i okolicy, zadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wymienionych niżej elektrycznych wąsko-torowych małych linii kolejowych w Bernie i okolicy, a mianowicie:

1. Od ujęcia ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w ul. Bäckerstraße przez ul. Bäckerstrasse, pl. Staathofplatz, ul. Dominikanergasse

przez pl. Dominikanerplatz i ul. Schlossergasse na pl. Grossen Platz;

2. od pl. Lažanskyplatz przez Franzens-Glaciis, ul. Franz Joseph-Straße, Schmerlingstraße, Hasnergasse i pl. Winterhollerplatz w ul. Parkstraße aż do ujęcia ul. Augartenstraße;

3. od ujęcia ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w ul. Scheffelgasse (przedtem Talgasse) przez ul. Scheffelgasse aż do ujęcia ul. Lessing-gasse;

4. od obecnego końcowego punktu linii do Kumrowitz na drodze powiatowej do Klobouk aż do końca miejscowości Kumrowitz, a to pod następującymi niżej wyszczególnionymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do linii koncesyjonowanych dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, udziela się na czas od dnia dzisiejszego do dnia 2. lutego 1925.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać linie kolejowe na wstępie oznaczone najpóźniej w rok, licząc od dnia dzisiejszego na użytek publiczny i utrzymywać je w ruchu bez przerwy przez cały do dnia 1. lutego 1951 trwający okres koncesyjny.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjonowanych linii kolejowych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

O ileby do budowy koncesyjonowanych linii kolejowych użyte być miały drogi publiczne, winna koncesyonaryuszka postarać się o zezwolenie tych osób, które do utrzymywania owych dróg są obowiązane względnie tych władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń na używanie dróg.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest ponieść koszty urządzeń potrzebnych z powodu wybudowania i ruchu linii kolejowych na wstępie oznaczonych do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych istniejących już w chwili nadania koncesyi na te linie, w szczególności koszta ewentualnego przełożenia owych przewodów.

§ 5.

Względem budowy koncesjonowanych linii kolejowych i ruchu na nich stosować się winna koncesjonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i do regulaminu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do małych kolei, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane i do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 6.

Do koncesjonowanych tutaj linii kolejowych, stanowiących istotną część składową koncesjonowanej tutejszem obwieszczeniem z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, sieci elektrycznych nor-

malno-torowych kolejek w Bernie i okolicy, stosować się mają zresztą analogicznie postanowienia §§ów 6 do 17 włącznie powyższego obwieszczenia.

Wrba wlr.

194.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905,

dotyczące zgaśnięcia koncesyi na linie małych kolei a) przez ul. Tivoligasse i targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w Bernie.

Udzieloną obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu małych normalno-torowych elektrycznych linii kolejowych w Bernie i okolicy uznano za wygasłą

- a) co do częściowej przestrzeni linii Obrowitz — Lažanskyplatz, biegnącej przez ul. Tivoligasse i targ zbożowy a wymienionej na wstępie powołanego wyżej obwieszczenia pod 3. tudzież
- b) co do częściowej przestrzeni linii targ zbożowy — Altbrünner Badhaus, biegnącej przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) a wymienionej na wstępie powołanego wyżej obwieszczenia pod 6.

Pozatem pozostają postanowienia powyższego obwieszczenia i nadal w mocy bez zmiany.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1906 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

ocznik	1849 za	4 K	20 h	Rocznik	1868 za	4 K	— h	Rocznik	1887 za	5 K	— h
"	1850	10	50 r	"	1869	6	— " "	"	1888	8	40 r
"	1851	2	60 r	"	1870	2	80 r	"	1889	6	— " "
"	1852	5	20 r	"	1871	4	— " "	"	1890	5	40 r
"	1853	6	30 r	"	1872	6	40 r	"	1891	6	— " "
"	1854	8	40 r	"	1873	6	60 r	"	1892	10	— " "
"	1855	4	70 r	"	1874	4	60 r	"	1893	6	— " "
"	1856	4	90 r	"	1875	4	— " "	"	1894	6	— " "
"	1857	5	70 r	"	1876	3	— " "	"	1895	7	— " "
"	1858	4	80 r	"	1877	2	— " "	"	1896	7	— " "
"	1859	4	— " "	"	1878	4	60 r	"	1897	15	— " "
"	1860	3	40 r	"	1879	4	60 r	"	1898	6	— " "
"	1861	3	— " "	"	1880	4	40 r	"	1899	10	— " "
"	1862	2	80 r	"	1881	4	40 r	"	1900	7	— " "
"	1863	2	80 r	"	1882	6	— " "	"	1901	6	— " "
"	1864	2	80 r	"	1883	5	— " "	"	1902	7	50 r
"	1865	4	— " "	"	1884	5	— " "	"	1903	9	— " "
"	1866	4	40 r	"	1885	3	60 r	"	1904	5	— " "
"	1867	4	— " "	"	1886	4	60 r				

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.